

naučil, ne pa kakor mu občinski pisar ukaže. Živinski potni list ni pa samo za žandarje ampak tudi za kmeta, kateri ga dobi s kupljeno živino in ta je Slovenec ali Hrvat naš brat. Žandarji pri nas nameščeni znajo pa tudi dobro slovenski, brati, pisati in govoriti. Vedno dežveje nas moti mnogi imajo še krompir v zemlji, korenja in repe in smo še malo pospravili. Ozimine je še mnogo sejati; vse prosi lepega vremena. Nabrali smo tu različno. Visoke goroce so polovico slabše od lani, a nizke so toliko boljše. Plačuje se po 15—17 gld. polovnjak.

J. B.

Iz Slovenjegraškega okraja. (Okrajni zastop.) Z veseljem poročam, da smo 6. t. m. pri dopolnitveni volitvi v okrajni zastop iz skupine velikih posestnikov sijajno zmagali. Namesto poprejšnjega c. k. okr. glavarja gosp. Rupnika in g. okr. komisarja pl. Aralca in g. Haukeja so bili trije novi zastopniki za voliti, in dvajset k volitvi prišedših volilcev je enoglasno volilo: g. Ivana Rogina, občinskega predstojnika v Podgorji, g. Franca Šotel na posestnika v Lehnju, same verle katoličane in Slovence. Volilcev je bilo prav za prav 30, pa gospodom grajščakom se menda ne poljubi več malemu liberalnemu in nemškemu mestnemu kerdelu kakih šest ali sedem velikih posestnikov za jeden in tisti liberalni voz vleči pomagati, sami so za zmago pa preslabi pa tudi vsi skupaj bi ne bili zmagali. Sicer so se neki dr. Tomscheg, A. Bovir in pa Kramar silno prizadevali, da bi bili nekatere nove velike posestnike kmeške premotili in tako bliščobo naše zmage zatemnili — pa to njihno prizadevanje je bilo zastoj. Tudi pri tej priložnosti smo se prepričali, da so edini naši duhovski gospodje kmeškega stana odkritosrčni prijatelji, kajti ne le naš prečastiti g. dekan Urban Dietrich, in naš slavni zgodovinar Martin Terstenjak, ampak tudi visokočestiti gospod Peter Vozu in Franc Klavžar so bili prišli voliti in so z nami kmeti držali, akoravno nobene druge gospode ni bilo blizu. Tudi naš voditelj velečastiti g. Šuc, so v imenu Gradiške posestnice z nami volili. — Srčna hvala Vam prečestiti gospodje za to ljubezen, katero ste nam s tem skazali. Vse kmečke obične se te zmaga jako veselijo, kajti ne le, da so svoji s svojimi zmagali, ampak tudi vsi bolj zmerni burgarji enoglasno trdijo, da je zdaj gospodarstvo ne le pri okrajnem odboru, ampak tudi pri hranilnici veliko boljše, kot pod liberalno večino. — Kolikor se po okraji sliši, vendar ta izid volitve g. c. k. okrajnemu glavarju Finetiju ni preveč po volji, in se je baje neki pri večih priložnostih nevoljno o „pavrih“ izgovoril, ki zdaj pri nas zvonec nosijo. — To bi ne bilo lepo, in če bo treba bomo več o tem prečudnem gospodu pisali.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Poslanci naši in ogerški v delegacijah dokončajo kmalu svoje delovanje: ministrom so dovolili, česar je za armado in vzajemne zunanje zadeve treba. Vojni minister je rekel, da je Pola sedaj s šancami in kanoni dobro zavarovana, kmalu tudi Krakov in Premisl; minister Kallay pa je naznanil, da se po malem tudi Bosnijaki in Hercegovci privadijo avstrijskim oblastim. — Tirolski zbor bo sklican, da sklene, česar je vsled povodni storiti treba; potem pa se skliče državni zbor. — Med nemškimi konservativci delajo salcburški poslanci Lienbacher, Fuchs in Neumeyr malo zmešnjavo: strah jih je pred nemškimi liberalci, ki pravijo: nemštvo je v nevarnosti, če se Slovanom pravice priznajo, ter mislijo, da ne bodo izvoljeni, če tudi ne začnejo po Slovanih udrihati. Nekaj pa je tudi krivo, ker se njihovim šolskim tirjavam ne ustreže, čeravno jih uže 3 leta povdarjajo, a s praznimi rokami nebi radi pred volilce stopili. Toda upamo, da se porazumejo s slovanskimi poslanci in liberalcem račun prekrizajo. — Na Dunaji so se dali nekateri delavci po raznih rovarjih zapeljati, da so policiji kljubovali. Na to prilomasti vojaštvo na pomoč policajem in razganja postopake po ulicah. Rogovileži so sicer kamenje poganjali, več vojakov ranili, naposled se jim je huda godila. Mnogo je bilo ranjenih, pohenjenih, poteptanih, zaprtih. Sedaj je zopet mir. — Nemški liberalci so pri dopolnilnih volitvah zmagali v gornještajerskih mestih z ravnateljem Sprungom, na Dunaji pa so le s pomočjo Judov vrgli Kronawetterja, ki je Slovanom bil vselej pravičen. Toda v Ljubljani so popolnem podlegli. Od Slovencev je bil župan Graselli izvoljen jednoglasno, dobil je 517 glasov, jednako tudi v kupčijske zbornici. Nemčurji so se skrili in zginoli kakor katra. Ljubljana je Slovincem priborjeno slovensko mesto. — V Spljetu je hotel baron Konrad, okrajni glavar, narodnemu županu in odboru izročiti županstvo. Nek Italijan razdražen o zmagi Slovanov, ustrelil iz revolverja v glavarja pa mu le sukno prestrelil. Narodni zastopniki izrečejo svoj gnjus o takšnem lopovskem postopanju Italijanov ter podelijo baronu Konradu — sinu ministra Konrada — častno meščanstvo.

Vnanje države. Stari pruski kralj Viljelm odprl je novo izvoljeni deželni zbor. V njem imajo katoliški poslanci, katerih je ravno 100, in lutrovski konservativci večino. Liberalci so popolnem potlačeni. Sedaj bilo bi se nadejati, da se odpravijo kat. Cerkvi krivične postave ter preneha sramotna „kulturna borba“. Toda lutrovci se preveč bojijo sv. Cerkve in je težko misliti, da jej potrebne svobode privoščijo; vendar mogoče je. — Rusi začenjajo Nemce čedalje

bolj sovražiti in v nekaterih pokrajinah ob Balthiskem morji preganjajo nemške grajščake. Za Črno morje pripravljajo dve močni ladiji oklopnici. Iz Geog-tepe stavijo železnico dalje v Perzijsko. — Srbski kralj Milan išče novo ministerstvo, v katerem bi konservativci, liberalci in radikali (ki hočejo republiko) vkupaj mirno delovali. To jo nemogoča reč. Železnico od Belgrada naprej v Niš marljivo stavijo. — Črnogorci in Albanci so se zopet svadili zavoljo deželskih mejašev. Na Dunaj pa je došla novica, da nameravajo Albanci avstrijskega cesarja prositi, naj pošlje vojsko tje in vzame deželo pod svojo oblast; to bi pa nas zaplelo v boj s Turki in bržčas tudi z Grki in Italijani, kajti slednji tudi že od nekdanj škilijo čez Jadransko morje v Albanijo. — V Egiptu se angleškim vojakom slaba godi, vsak deseti mož je bolen. Arabi-paša je z listi dokazal, da sta mu turški sultan pa vice-kralj ukazala pričiti nesrečno vojsko zoper Angleže. — Krivi prerok Mohadi je napal mesto Obeid, kder so tudi katoliški misionarji, pa je bil tepen in odpoden. Odšel pa je proti Hartumu. — Turški sultan je zadnji čas začel Rusom laskati se in pri njih iskati zaslombe zoper Angleže, ki hočejo Egipt in menda še več dežel pograbit. — V severni Ameriki so pri volitvah propali republikanci in utegne se ondi v kratkem marsikaj spremeniti.

Za poduk in kratek čas.

Čudovita prikazen.

(Pravljica.)

Živel je nekedaj pobožen mož. Krščanskih roditeljev sin je že z mladih let se obnašal tako pobožno in čisto, da so ga sploh ljudje svetnika imenovali. Njegovo pobožno življenje je Bogu tako dopadlo, da mu je neko izredno milost podaril, namreč, da je smel včasih duhovite reči gledati. Kakor po navadi se poda neko nedeljo k službi božji v farno cerkev. Kolikor je mogoče, se ogiblje praznih razgovorov z ljudmi. — Njegove misli so le pri Bogu. Služba božja se vrši. Njegove oči se ne obračajo po ljudeh, ampak mirno zrejo na sveti oltar, od koder ga ljubeznjivi Jezus prijazno gleda; njegovo srce ni v posvetne reči zamišljeno, marveč v goreči ljubezni se z Bogom pogovarja. Nehoté se njegove oči obrnejo kvišku proti oboku cerkve. Kaj vidi? Čudno prikazen! Na zidu visi velikanska koža, na njo pa piše hudič kakor blisk naglo pregrehe ljudij, ki se ravno zdaj v cerkvi godijo. Sedaj piše, kako se mladina v cerkvi in zunaj pri vratih nespodobno obnaša in posmehuje; kako ta človek ima hudobne misli v svojem srci, kako uni sicer glasno moli, pa njegove misli letajo doma po kleti in

hlevih, dalje: kako ta človek želi kmalu v krčmo priti, da bi si žejo ugasil. Zopet brzo dalje piše, kako ta ženska, sicer na videz pobožno moli, pa svoje misli ima doma pri ognjišču in pri moževi, kako nečimurna dekleta svoje zijala prodavajo in mislijo na svoje ljubljence in na lepotiche. Sedaj risa pregrehe napuha, nevošljivosti, lakomnosti, nečistosti, sovraštva, ki se vzdigujejo iz src raznim ljudem, ki so v cerkvi navzoči; še celo ministrant ne izostane. Sv. meša še se ni končala, a velika koža je že vsa črna hudobij. Satanu zmanjka prostora za nove pregrehe. Kaj stori? Z vso močjo se vpre z nogama v kožo ob zid, eden konec vtakne med zobe, drugega vleče z rokama, da bi se raztegnila, pa naenkrat mu koža zmuzne izpod nog — in z velikim treskom butne z glavo ob zid, da si jo skoraj razbije. Pobožni mož, ki je vse to z velikim čudom gledal, se tej satanovi nesreči nasmeji — pa v tem trenutku ga hudič zapiše na skrajni kos še le tu prazne kože in mu zgine izpred očíj. Otožnega srca ide domu, premišljajoč to „čudno prikazen“.

Dragotinovič.

Dostavek urednikov za g. pisatelja: Prosimo, zapisujte marljivo „narodno blago“ in je nam pošljite. Radi je objavljamo in narod Vam bode hvaležen.

Smešnica 46. Nek bebec si misli, kako veselo le more biti spati na perji. Pribije toraj z žreblji kurjih peres na klop in se vleže; a drugo jutro ga je vsaka kost bolela. Milo je zdihoval: O vi neumneži, ki vedno hvalite, kako mirno se na perji spi, a jaz sem sedaj skusil in vas neumnežev ne poslušam nikoli več.

Razne stvari.

(Slovenska posojilnica) v Mariboru ima letos prometa že 295.082 fl.

(V Sevnici) ob Savi ustanovili so tamošnji Slovenci posojilnico. Predsednik je g. Lenček, grajščak na Blanici. Živel, slava vrlim domoljubom!

(Okrožna sodnija celjska) ni našla uzroka kazenski postopati zoper kmeta Vetrha, ki je hrabro ubil pošast Havraneka.

(Prusački Schulverein) je ustanovil šole nemčevalnice v Pekrah, Sevnici, Rači, Sladkem vrhu; gobec svoj rivlje tudi v Brezno, Vuhred in Vozenico.

(Os zlomila) se je vagonu na železnici med Ponkvo in Poličanami 5. t. m., da se je vlak za 1 uro zakasnil.

(Mlin na Muri) je pogorel, Jožef Sattlerjev pri Laafeldu.

(Všel) je iz kajhe v Kozjem kaznovanec F. Krivec pa se zopet sodnji izdal.

(Celjska hranilnica) je hotela pravila spremeniti pa vlada jej tega ni dovolila.